

שמות פרק ד

(כא) ויאמר ידוד אל משה בלכתך לשוב מצרימה ראה כל המפתים אשר שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם:

(כב) ואמרת אל פרעה כה אמר ידוד בני בכרי ישראל:
(כג) ואמר אליך שלח את בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הרג את בנך בכרד:

רש"י שמות פרק ד

שלח את בני וגו' הנה אנכי הרג וגו' - היא מכה אחרונה ובה התרהו תחלה מפני שהיא קשה

שמות פרק ד

(א) ויען משה ויאמר והו לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי פי יאמרו לא נראה אליך יקוק:

(ב) ויאמר אליו יקוק מזה מה זה בידך ויאמר מטה:

(ג) ויאמר השליכהו ארצה וישלכהו ארצה ויהי לנחש וינס משה מפניו:

(ד) ויאמר יקוק אל משה שלח דוד ואחז בזנבו וישלח דוד ויחזק בו ויהי למטה בכפו:

(ה) למען יאמינו כי נראה אליך יקוק אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב:

(ו) ויאמר יקוק לו עוד הבא נא דוד בחיקך ויבא דוד בחיקו ויוצאה והנה דוד מצרעת פשג:

(ז) ויאמר השב דוד אל חיקך וישב דוד אל חיקו ויוצאה מחיקו והנה שבה כבשרו:

(ח) והנה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקל האת הראשון והאמינו לקל האת האחרון:

(ט) והנה אם לא יאמינו גם לשני האתות האלה ולא ישמעו לקלך ולקחת מממימי היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשת:

(כט) וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל:

(ל) וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר ידוד אל משה ויעש האתת לעיני העם:

(לא) ויאמו העם וישמעו כי פקד ידוד את בני ישראל וכי ראה את עננים ויקדו וישתחוו:

שמות פרק ה

(א) ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר ידוד אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר:

(ב) ויאמר פרעה מי ידוד אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי את ידוד וגם את ישראל לא אשלח:

(ג) ויאמרו אלהי העברים נקרא עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה לידוד אלהינו פן יפגענו בדרך או בחרב:

(ד) ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפריעו את העם ממעשיו לכו לסבלתיכם:

(ה) ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם:

(ו) ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר:

(ז) לא תאספון לתת תבן לעם ללבו הלבנים כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן:

(ח) ואת מתכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים הם על פן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו:

(ט) תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר:

(י) ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה אינני נתן לכם תבן:

(יא) אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר:

(יב) ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן:

(יג) והנגשים אצים לאמר פלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות התבון :
 (יד) ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללבן כתמול שלשם גם תמול גם היום :
 (טו) ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך :
 (טז) תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו והנה עבדיך מכים וחסאת עמך :
 (יז) ויאמר נרפים אתם נרפים על פן אתם אמרים נלכה נזבחה לידוד :
 (יח) ועתה לכו עבדו ותבן לא ינתן לכם ותבן לבנים תתנו :
 (יט) ויראו שטרי בני ישראל אתם ברע לאמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו :
 (כ) ויפגעו את משה ואת אהרן נצבים לקראתם בצאתם מאת פרעה :
 (כא) ויאמרו אליהם ירא ידוד עליכם וישפט אשר הבאתם את ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב בידם להרגנו :
 (כב) וישב משה אל ידוד ויאמר אדני למה הרעתה לעם הזה למה זה שלחתני :
 (כג) ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך :
 (א) ויאמר ידוד אל משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו :

אבו עזרא שמות (הפירוש הארוך) פרק ה

(כב) "וישב משה" הנה שאלה, אחר שהשם הודיע למשה ואמר לו ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלוך (שמות ג, יט) עד שיעשה כל האותות אשר צוהו, אם כן למה יתרעם משה לומר למה זה שלחתני, והצל לא הצלת; התשובה, חשב משה כי מעת דברו אל פרעה יקל מעליהם עולם, והנה הוא הכביד העבודה עליהם.

רמב"ן שמות פרק ה

למה הרעותה - אחרי הודיע אלהים את משה פעמים (לעיל לג ט, ד כא) שלא יתן אותם מלך מצרים להלוך מדוע יתרעם...

ולפי דעתי שחשב משה רבינו כי יאמר ה' שלא ישמע אליהם פרעה להוציאם מיד במצותו, ולא באות ומופת, עד שיעשה בו נפלאותיו הרבות, אבל חשב כי יביאם עליו תכופות זו אחר זו בימים מעטים. וכשאמר לא ידעתי את ה' יצוה לעשות מיד לפניו אות התנין, והוא לא ישמע, ויכה אותו בו ביום בדם ואח"כ בכל המכות. וכשראה שעמדו שלשה ימים והוא יריע להם בכל יום, וה' לא כהה בו, ולא נתגלה למשה להודיעו מה יעשה, אז חשב משה כי ארוכה היא :

שמות פרק ו

(ב) וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני ידוד :
 (ג) ויארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי ידוד לא נודעתי להם :
 (ד) וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר גרו בה :
 (ה) וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי :
 (ו) לכן אמר לבני ישראל אני ידוד והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים והצילתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים :
 (ז) ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני ידוד אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים :
 (ח) והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני ידוד :
 (ט) וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה :

רשב"ם שמות פרק ו

(ט) "ולא שמעו אל משה" - עתה אעפ"י שהאמינו מתחילה כדכתי' ויאמן העם. שהיו סבורים לנוח מעבודה קשה והנה עתה הכבידו עליהם יותר :